

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Дніпровська міська рада
Дніпропетровської області
просп. Дмитра Яворницького, 75,
м. Дніпро,
Дніпропетровська область, 49000

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Дніпровської міської ради Дніпропетровської області «Про внесення змін до Положення про порядок оплати за тимчасове користування місцями розташування рекламних засобів у місті Дніпрі» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Дніпровської міської ради Дніпропетровської області від 24.01.2020 № 6/10-60.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії міської ради з питань комунальної власності, енергозбереження та законності, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

1. Пунктом 1 проекту рішення передбачається внести зміни до Положення про порядок оплати за тимчасове користування місцями розташування рекламних засобів у місті Дніпрі, затвердженого рішенням міської ради від 18.02.2004 № 29/15 «Про розміщення зовнішньої реклами в місті Дніпропетровську», виклавши його в новій редакції (далі – проект Положення).

Розділом 1 проекту Положення встановлено, що це положення визначає порядок оплати за тимчасове користування місцями розташування рекламних засобів, які перебувають у комунальній власності, а також порядок оплати за тимчасове користування міською територією, що перебуває у комунальній власності, для проведення робіт, пов'язаних з розташуванням рекламних засобів, та порядок оплати за зберігання рекламних засобів під час проведення примусового демонтажу.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №1144/0/20-20 Від 21.02.2020

Грек Катерина Анатоліївна

Відповідно до пункту 32 Типових правил розміщення зовнішньої реклами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (далі – Типові правила), плата за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів, що перебуває у комунальній власності, встановлюється у порядку, визначеному органами місцевого самоврядування, а місцем, що перебуває у державній або приватній власності – на договірних засадах з його власником або уповноваженим ним органом (особою). При цьому, площа місця розташування рекламного засобу визначається, як сума площі горизонтальної проекції рекламного засобу на це місце та прилеглої ділянки завширшки 0,5 метра за периметром горизонтальної проекції цього засобу. Для неназемного та недахового рекламного засобу площа місця дорівнює площі вертикальної проекції цього засобу на уявну паралельну їй площину.

Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про рекламу» та Типовими правилами не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування затверджувати порядок оплати за тимчасове користування міською територією, що перебуває у комунальній власності, для проведення робіт, пов'язаних з розташуванням рекламних засобів, та порядок оплати за зберігання рекламних засобів під час проведення примусового демонтажу.

Отже, враховуючи вимоги пункту 32 Типових правил, органи місцевого самоврядування можуть встановлювати лише порядок визначення плати за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів, що перебуває у комунальній власності.

Таким чином, пропонуємо виключити з проекту Положення норми, що не передбачені законодавством.

2. Пунктом 3.3 проекту Положення передбачається, що у такому ж порядку обчислюється плата за тимчасове користування місцями розташування рекламних засобів (спеціальних конструкцій) щодо місць розташування за дозволами, наданими до набрання чинності цим положенням.

З метою уникнення непорозумінь щодо назви дозволу, пропонуємо надалі чітко зазначати назву дозволу відповідно до законодавства.

3. Пунктом 4.1 проекту Положення передбачається, що плата за тимчасове користування місцями розташування рекламних засобів, що перебувають у комунальній власності, на яких планується розташування рекламних засобів, на період встановлення пріоритету на ці місця справляється згідно з Положенням та Порядком розміщення зовнішньої реклами в місті Дніпрі, затвердженим рішенням виконавчого комітету міської ради, на підставі договорів з департаментом торгівлі та реклами Дніпровської міської ради.

Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру та адміністраторів визначені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

Крім цього, засади рекламної діяльності в Україні, регулювання відносин, які виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами, встановлені Законом України «Про рекламу» (далі – Закон про рекламу).

Частиною першою статті 16 Закону про рекламу передбачено, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Закон про рекламу та Типові правила не містять положень щодо встановлення пріоритету на місце розташування рекламного засобу.

Отже, пункт 4.1 проекту Положення не відповідає законодавству та потребує виключення.

Враховуючи вищевикладене, проект Положення потребує доопрацювання з урахуванням наданих зауважень та пропозицій.

Одночасно зазначаємо, що частиною другою статті 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Враховуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом доцільності - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, а також принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

4. Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб.

Натомість, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник в АРВ обмежився лише текстовим описом проблеми, яка полягає у збільшенні рівня інфляції. Не наведено жодних даних, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

У розділі II АРВ ціль сформульована загальними критеріями, без визначення числових показників, що у подальшому позбавить можливості визначити ступінь її досягнення запропонованим регулюванням. Також, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

У розділі III АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей в АРВ не зазначив та не порівняв вигоди та витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі.

Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено жодного розрахунку їх витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволяє об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

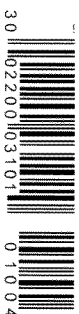
У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ у розділі IV розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу досягнення цілей.

У свою чергу, у розділі V АРВ розробник не описав механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Також розділ 8 АРВ не містить всіх обов'язкових показників, а саме розробником не визначено такого обов'язкового показника результативності регуляторного акта, як розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням даного акта.

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

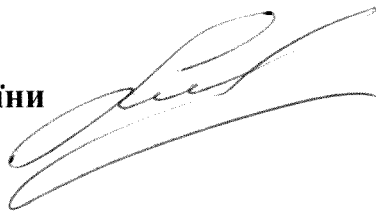
Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ, зокрема, з відсутністю у ньому усієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики, як ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Враховуючи зазначене, Державна регуляторна служба України пропонує Дніпровській міській раді Дніпропетровської області привести проект рішення «Про внесення змін до Положення про порядок оплати за тимчасове користування місцями розташування рекламних засобів у місті Дніпрі» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

